

Lovforslagenes paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

Robert Sørensen: De 2 lovforslag, som er til anden behandling her i tinget i dag, forslag til lov om ændringer i lov om ferie med løn (forhøjelse af feriegodtgørelsen m. v.) og forslag til lov om ændringer i medhjælperloven (tillæg til ferielønnen) skal jeg ikke knytte mange bemærkninger til.

Der har, som det fremgår af betænkningen, været afholdt 6 udvalgsmøder, og udvalget har haft samråd med den højtærede arbejdsminister, som har stillet nogle ændringsforslag til lovforslagene.

Til ferieloven, som alle partier er enige om, ændres blot dette, at ordene „træder i kraft“ ændres til „får virkning fra“ 1. april.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til vedtagelse.

Hvad angår lovforslaget om ændringer i medhjælperloven, skal jeg ligeledes anbefale dette til vedtagelse med det af den højtærede arbejdsminister stillede ændringsforslag.

En deputation fra husmandsforeningerne og landboforeningerne gav over for udvalget udtryk for, at det ville volde administrative vanskeligheder at beregne ferieløn af kost og logi samt af den kontante løn, og vi har fra udvalgets side taget hensyn til nogle af disse anker. Jeg kan derfor anbefale det af ministeren stillede ændringsforslag, der går ud på, at der i stedet for $\frac{3}{4}$ pct. af kost og logi samt kontant løn udbetales 1 pct. af den kontante løn eksklusiv kost og logi, samt at tillægget til ferielønnen udbetales på grundlag af lønnen for tiden efter den 1. november 1964. Begrundelsen herfor er, at de fleste tjenesteforhold er indgået pr. 1. maj, og at der derfor i mange tilfælde allerede er truffet aftaler. Af praktiske grunde vil det derfor være rigtigst, at loven får virkning fra 1. november 1964.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale begge lovforslagene til vedtagelse i det høje ting.

Jacob Sørensen: Vedrørende ferieloven gav jeg ved første behandling udtryk for vor beklagelse af, at man nu igen skaber et

lille stykke ekstra administrationsarbejde, som vi meget vel kunne have undværet. Den opfattelse har vi stadig væk. Vi må erkende, at når forholdet er det, at der ad overenskomstmæssig vej er skabt grundlag for disse ændringer for hovedparten af lønmodtagerne, må det være rimeligt, at man gennemfører en lovgivning, der skaber ensartede forhold for alle lønmodtagere i de samme grupper. Vi vil derfor give tilslutning til dette lovforslags bestemmelser.

Hvad angår lovforslaget om ændringer i medhjælperloven, har vi stadig væk den opfattelse, at aftaleforhold og ansættelsesforhold for grupperne under ferieloven er så forskellige fra de øvrige grupper, at ændringerne i ferieloven ikke behøver at få konsekvenser for de medhjælpere, der er underkastet medhjælperlovens bestemmelser. Vi finder, at det er umuligt ad lovgivningens vej at give de unge økonomiske forbedringer, fordi disse forbedringer ved enhver lejlighed vil blive indregnet i den kontante løn, som aftales for det fæstemål, der omfatter et eller andet tidsrum. Det indgår som et led i den kontante løn, og der er derfor slet ingen rimelighed i at lovgive om det. Man kan ikke kalde det nogen social beskyttelseslovgivning; det kan man derimod sige om fastsættelsen af, at der skal holdes 3 ugers ferie, og dette har vi jo accepteret.

Jeg vil i øvrigt gerne påpege, at både landboforeningerne og husmandsforeningerne såvel skriftligt som mundtligt har henvendt sig til udvalget og foreslået, at lovforslaget blev trukket tilbage, og desuden gjort opmærksom på en hel del administrative vanskeligheder ved lovforslaget. Forholdet er, at disse to organisationer i hovedsagen repræsenterer både arbejdsgivere og medhjælpere på dette område, idet medhjælperne hovedsagelig rekrutteres fra hjem, der er knyttet til enten landboforeninger eller husmandsforeninger. Desuden er medhjælperloven hovedsageligt gennemført til gavn for de medhjælpere, der er under 18 år, d. v. s. medhjælpere, der er under forældrenes myndighed. Derfor bør man tillægge landboforeningernes og husmandsforeningernes henvendelse en betydelig vægt, og jeg er derfor forbavset over, at det radikale medlem af udvalget ikke har taget nogen særlig notits af f. eks. husmandsforeningernes henvendelse.